

lamely szint pollenspektruma a láp tágabb környéke erdőtakarójának összetételét tükrözi, csupán ez ad a kérdéses idő éghajlati jellegéről teljes képet. A pollenanalitikai vizsgálatok ma már a pleisztocén földtörténeti kutatásának közismert és általánosan elterjedt segédeszközévé váltak, így ez alkalommal tárgyalásuk mellőzhető.

A harmadkori lignitek és barnaszemek tanulmányozásakor, miután azok a mai mérsékeltövi tőzegmoha- és rétlápoktól teljesen eltérő vegetáció szenesedett maradványai, természetesen másutt kell a párhuzamokat keresni.

II. RÖVID KÖZLEMÉNYEK.

JULIUS von PIA.

1887 július 28-án született Wien-Purkersdorf-ban, mint a tartományi törvényszék elnökének, dr. J. von Pia-nak a fia. Középszkolai és egyetemi tanulmányainak elvégzése után (Uhlig, Diener, Abel, Hatschek

JULIUS v. PIA.
1887—1941.

és R. v. Wettstein professzorok mellett) 1912-ben a bécsi Naturhistorisches Museum-nak gyakornoka lett. Azóta is ennek a Múzeumnak volt a tagja 1943. januárjában bekövetkezett haláláig. Ő gondozta a fosszilis növénygyűjteményeket, a kihalt emlősök maradványainak nagy tömegét és ő igazgatta a könyvtárat. Tevékenyen résztvett a Naturhistorisches Museum Annales-einek kiadásában is. Évek hosszú során át leltározta a hatalmas anyagot és új meg új kiállítási termeket rendezett be. 1919-ben venia legendi-t kap a paleontológiára, 1937-ben a bécsi egyetemen a paleontologia rendszertani tanszékére professzornak nevezik ki. Előadásai felölelték a fosszilis növények birodalmát, az állatországot, a paleobiologia alapjait, a közetképző szervezeteket, a Keleti Alpok paleontológiáját és a mezozoikum, valamint a terciér földtörténetét.

Tudományos munkásságának elismerésül a bécsi Tudományos Akadémia levelező tagjává választotta. Levelezője volt a régebbi Geologische Bundesanstalt-nak, a jelenlegi Reichsamt für Bodenforschung bécsi fiókiintézetének és tiszteletbeli tagja volt a Palaeontological Society of America-nak.

Gazdag tudományos munkálkodása 125 önálló dolgozatot ölel fel. Foglalkozott fosszilis algákkal, baktériumokkal, psilophytákkal, harasztokkal, cephalopodákkal és emlősökkel. Munkássága kiterjedt a Keleti-Alpok és Karszterületek geológiájára, tektonikára, az általános rétegtanra és az általános rendszertanra.

Utazásai a Keleti- és Nyugati-Alpokban, a Balkán-félszigeten, Olasz- és Görögországban, Belgiumban és Angliában lehetővé tették számára a területek geológiai felépítésének és rétegződésének vizsgálatát és főleg a fosszilis algák gyűjtését. Kongresszusokon és szaküléseken élénk előadói tevékenységet fejtett ki. Az Alpenverein-ben tartott népszerű előadásai az Alpok felépítéséről és a mészalagokról számos hallgatójának örökké emlékezetes eseménye marad.

Professor J. v. Pi a mélyen gyászoló özvegyében odaadó társat hagyott hátra. Fia a mezőgazdaságok doktora, leánya még a bécsi egyetemen tanul.

Mint tudós munkáiban él tovább, mint nemes, szolgálatkész férfi pedig családjának, barátainak és kollégáinak szívében.

Elise Hofmann

Dozentin für Paleobotanik an der Universität Wien